UUTISET

Suomalaiset voittavat laadussa kuitenkin kiinalaiset kirkkaasti, joten vienti onnistuu täältä jatkossakin. **TURKISTUOTTAJA JARI ISOSAARI, KÄLVIÄ**

Minkeille haetaan tyhjiksi jääneitä kasvatushalleja Etelä- ja Itä-Suomesta

Turkiskasvattajien hankkeessa aiotaan laajentaa minkkien tarhausta tyhjiin halleihin. Pennut tuotaisiin nykyisiltä tarhoilta, jotka pystyisivät lisäämään siitoseläinten tuotantoa.

Turkisala on panemassa alulle hanketta, jossa minkkejä kasvatettaisiin välitysporsaiden tapaan erillisissä halleissa, joiksi sopisivat esimerkiksi tyhjilleen jääneet kalkkuna- ja broilerihallit tai sikalat.

Asiasta järjestetään ensimmäinen kokous Forssassa 9. helmikuuta.

Myös Itä-Suomesta etsitään sopivia paikkoja ja maatiloja, Suomen Turkiseläinten kasvattajain liiton toiminnanjohtaja **Michael Hornborg** sanoo.

Saga Furs on pystynyt ottamaan koko ketjun tuotekehityksineen haltuunsa ja se on tärkein tekijä alan menestykseen.
MICHAEL HORNBORG

Ala luo uutta vientiä

”Turkistuotanto suuntautuu täysin vientiin. Siten uudet tuottajat eivät kilpailisi Suomessa keskenään tai vanhan tuotannon kanssa vaan luotaisiin uutta vientiä”, Hornborg pohtii.

Hänen mielestään minkkien kasvatus sopisi hyvin maatiloille, joissa on jo kokenutta työvoimaa, koneita ja ympäristöluvat. Valmiiden hallien vuoksi päästäisiin kohtuullisilla investoinneilla alkuun.

Minkeille sopivaa rehua on saatavilla. Syksyllä lopettamisesta ja nahoituksesta huolehtisi esimerkiksi siihen erikoistunut yritys.

”Minkkien kasvatus muualla olisi win-win-tilanne eli kaikki hyötyisivät. Penikoita tuottavat tilat voisivat keskittyä enemmän siitoseläimiin. Välitysminkkitilat saisivat elinkeinon”, Hornborg sanoo.

Sertifiointi vastaus arvosteluun

Turkiskasvattajain liitolla on kolme brändilupausta: tuottajien, eläinten ja ympäristön hyvinvointi.

Turkisalaa arvostellaan vahvasti villieläinten tarhaamisesta. Siihen ala vastaa avoimuudella ja sillä, että tarhat sertifioidaan.

Häkkeihin ja tuotantoon on satsattu vuodessa 70 miljoonaa euroa, kun koko alan tuotannon arvo on 350–400 miljoonaa euroa.

”Sertifioiduilla tiloilla asiat ovat mielestämme kunnossa. Alan vastustajille olojen parantaminen ei riitä, vaan he haluavat lopettaa tuotannon.”

Hornborg muistuttaa, että jos nykyinen suomalainen tuotanto lopetettaisiin, kasvatus siirtyisi esimerkiksi Kiinaan, jossa olot ovat varmasti nykyistä huonommat.

Entinen Turkistuottajat eli nykyinen Saga Furs järjestää suuria turkishuutokauppoja Helsingissä, jossa kaupataan suomalaisnahkojen lisäksi myös ulkomailta tuotettuja nahkoja.

Turkiskasvattajat omistavat enemmistöäänioikeuden Saga Fursista.

Saga kehittää uusia tuotteita

”Saga Furs on pystynyt ottamaan koko ketjun tuotekehityksineen haltuunsa. Se on tärkein tekijä alan menestykseen”, Hornborg arvioi.

”Olemme esimerkiksi kehittäneet pienistä turkispaloista tehdyn vaatteen, joka on erittäin kevyt ja näyttää hyvältä.”

”Viennistä 60 prosenttia menee Kiinaan, joka on Tanskan kanssa ylivoimaisesti suurin minkin tuottaja.”

”Turkistrendit määräytyvät kuitenkin lähinnä Italiassa, jossa suomalainen Saga on erittäin hyvässä huudossa uusine tuotteineen.”

JOUKO KYYTSÖNEN

KARI SALONEN

Turkistuotannolla menee lujaa, Michael Hornborg kehuu ketunnahkojen seasta.

Minkin turkisnahkojen hinnat 1998/99–2010/11

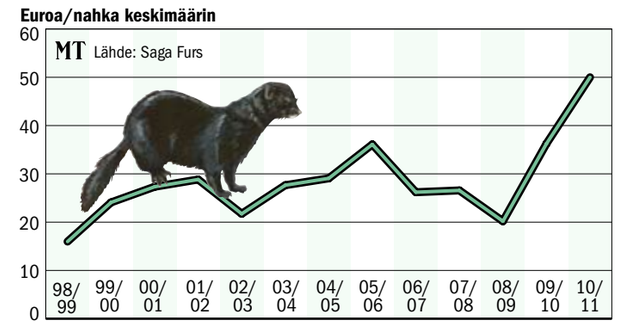

Turkisten hinnat huimassa nousussa

7 huonoa vuotta jääneet taakse

Turkisten hinnat ovat nousseet huutokaupassa parin vuoden ajan roimaa vauhtia. Vielä kaudella 2008/09 esimerkiksi minkinnahkojen perushinnat olivat 20 euroa kappaleelta, seuraavana vuonna ne nousivat 36 euroon.

Viime syksyn huutokaupoissa minkkien keskihinta ampaisi jo noin 50 euroon, Fur Centerissä Vantaalla kerrotaan.

Ketunnahkojen hinnat ovat nousseet samassa ajassa noin 40–60 eurosta 130–150 euroon.

Turkiseläinten liiton yhteiskuntasuhdejohtajan **Max Arhippaisen** mukaan minkinnahan tuotantokustannus on 25–30 euroa ja ketun 70–80 euroa. Kustannuksista puolet kuluu rehuun, joka koostuu viljasta, lihateuraiden sivutuotteista ja kalasta.

Yksi tila saattaa tuottaa esimerkiksi 20 000 minkinnahkaa, jolloin niistä saattaa tulla puoli miljoonaa euroa voittoa ja ketuista enemmän.

Ketunnahkojen hinnat ovat nousseet noin 40-60 eurosta 130-150 euroon.

Arhippaisen mukaan ala oli pitkään alamaissa ja tilojen määrä putosi 1980-luvun viidestätuhannesta alle tuhannen. Nyt kannattavuus on ollut pari vuotta hyvä ja tuotanto kasvussa.

JOUKO KYYTSÖNEN

AKI PAAVOLA

Jari Isosaaren sinikettu on kasvanut melkoisen muhkeisiin mittoihin.

Isosaaren minkit tuottavat hyvin sisätiloissa

Turkistuottaja **Jari Isosaari** painelee 22 asteen pakkasessa jähmeää rehuannosta paremmin kettujen saataville. ”Ulkona tätä pitää tehdä heti pakkasten tultua, mutta hallissa vasta miinus 7 asteessa.”

Isosaaren Turkis Oy Kokkolan Kälviällä on kasvattanut minkkejä jo muutaman vuoden halleissa. Hallissa kasvatus on helpompaa ja tulos on parempi varjohäkkeihin verrattuna, mutta ongelmana ovat suuremmat perustamiskustannukset.

”Kyllä näistä on tykätty. Emoa kohti hallissa tulee 0,2 pentua enemmän kuin ulkona. Keväisin tämä tasaa lämpötilaeroja.”

Isosaaren tila on Suomen suurimpia turkistiloja. Kettuja ja supeja on yhteensä 10 000 sekä minkkejä 20 000. Tila tuottaa rehunsa itse.

Turkisten hinnat ovat nyt niin korkeat, että Isosaari arvelee tilanteen ”ehkä ylikuumentuneen jonkin verran”.

”Tuskin tämä kauan voi jatkua.”

Investointeja tehdään Pohjanmaalla runsaasti hyvän taloustilanteen ja tiukentuneiden häkkivaatimusten vuoksi.

Isosaari ei kuitenkaan usko, että suomalaiset lisäminkit saavat ylituotantoa aikaan, se ratkaistaan Kiinassa. ”Siellä ei juuri ympäristölupia katsota. Kun siellä aletaan turkiksia tuottaa, se tökkää äkkiä yli.”

”Suomalaiset voittavat laadussa kuitenkin kiinalaiset kirkkaasti, joten vienti onnistuu täältä jatkossakin”, hän uskoo.

JOUKO KYYTSÖNEN

AKI PAAVOLA

Jari Isosaari jakeli keskiviikkona kuivikkeita minkkihallissa Kokkolassa. ”Kustannuksissa säästää ulkohäkkeihin verrattuna.”

EU-komissio esitteli eläinsuojelustrategian

EU-komissio haluaa parantaa tuotantoeläinten hyvinvointisäännösten noudattamista ja lisätä tietoa eläinten hyvinvointiin vaikuttavista asioista.

Tavoitteet sisältyvät eläinten hyvinvoinnin edistämisen strategiaan, jonka komissio esitteli torstaina.

Komissio toteaa, etteivät kaikki maat noudata nykyisiäkään vaatimuksia. Lypsylehmille ja lihakarjalle erityissäännöksiä ei edes ole.

Sen takia komissio selvittää säädösten tarkistamisen ja yhdenmukaistamisen tarpeen. Ensisijainen tavoite on luoda hyvinvoinnin mittarit ja säädöskehys, joka yksinkertaistaisi järjestelmää ja antaisi mahdollisuuden soveltaa sitä erilaisiin oloihin EU:n eri puolilla.

Eläinten hyvinvointiin liittyvää tietoa komissio haluaa jakaa nykyistä enemmän niin kuluttajille kuin muillekin.

Komission mielestä tietämättömyys vaihtoehdoista aiheuttaa usein muutosvastarintaa.

Komissio toteaa, etteivät kaikki maat noudata nykyisiäkään vaatimuksia.

Uudeksi tutkimuskohteeksi komissio nimeää viljelykalojen hyvinvoinnin.

Komissio myöntää, että eläinten hyvinvoinnista huolehtiminen merkitsee kustannuksia.

Komission toiveena on, että eläinten hyvinvoinnista huolehtiminen ja kuluttajien siitä saama tieto antavat EU:n tuotannolle kilpailuetua.

EU:n tuottaja- ja osuustoimintajärjestön Copa-Cogecan mielestä komission tulee kiinnittää enemmän huomiota siihen, miten korkeiden vaatimusten aiheuttamat kustannukset saadaan siirretyksi hintoihin niin, että myös viljelijä saa osansa.

Lisäksi komission strategiasta puuttuu eläinsuojeluvaatimusten huomioon ottaminen maailmankaupan neuvotteluissa.

Copa-Cogecan mielestä hyvää strategiassa on yksinkertaistaminen ja tiedon lisääminen.

HEIKKI VUORELA